

Thaïerproductent Hummelink Stuurman heeft het aangekondigde toneeldrieluik *Willem 3, kroniek van de macht* afgelast. Tussen 2015 en 2017 zou in navolging van hun Tsjechovdrieluik jaarlijks een klassieke van Shakespeare worden opgevoerd. In een regie van Gerardjan Rijnders: *Hamlet* met Tygo Gernandt, *Macbeth* met Porgy Franssen en *King Lear* met Pierre Bokma. Maar de producent zag zich als gevold van onvoldoende interesse bij theaters genoodzaakt het project te stoppen. (NRC)

NRC 12.05.2014

Hedendaagse muziek

Louis Andriessen 75. ASKO|Schönberg en Nieuw Amsterdam 8 en 9/5 Muziekgebouw aan 't IJ, Adam, Tapdance: 24/5 Concertgebouw, Imperfect Harmony: 5/6 Ned 2.

Ook in zijn muziek is Louis Andriessen (75) nu aibaar

Ooit was Louis Andriessen een sleutelfiguur van de kunstenaarskring die de rechte media en het Concertgebouw-establisment op de kast joeg. Inmiddels is hij een eminente knuffel op die door de internationale muzieksector wordt omarmd. Dat bleek tijdens twee lange feestconcerten in Muziekgebouw aan 't IJ voor zijn aanstaande 75e verjaardag.

In een ijdele feestrede memoreerde vriend Reinbert de Leeuw de gedeelde rebeljaren. Dat het tussen Andriessen en de conservatieve traditie soms toch nog steeds wringt, toont de documentaire *Imperfect Harmony*: een pijnlijke samenwerking tussen de componist en dirigent Mariss Jansons („wat een zekerheid“). Maar ondanks het ons-kent-ons-sieretje dat uit de vele speectes sprak, is veel muziek van Andriessen aantrekkelijk voor een breed publiek. Wel moeten de oren altijd even wennen aan de schurende geluidsversterking die Andriessen toepast. In de liederencyclus *Dances* (1992) werd de jisselike hoge paradi van sopraan Claron McFadden schel benadrukt. Het leidde in combinatie met welluidende akkoordpatronen niet-temin tot hypnose, al klonk ASKO|Schönberg onder de nachtere slag van De Leeuw niet altijd spatgelijk.

Meesterlijk is het grillige *La Passione* (2002). Violiste Monica Gemmino en mezzos Cristina Zavalloni, de muzen van Andriessen, deelden rake klappen uit. In het gedicht over een trein kregen overtuigender verklanking gegeven worden aan de „overdovende turbine“ en de „luggere hertie“. Het daaropvolgende lot van een Rus in gevangenschap werd met sierpend hoge hobo slijdzaam invoelbaar gemaakt.

Die rauwe urgente ontbrek in het zoete *Anais Nin* (2010).

Een concert op Trafalgar Square door het London Symphony Orchestra o.l.v. cher Valery Gergiev is gisteren verstoord door demonstranten. Gergiev is een verklaard ondersteuner van de Russische president Poetin en werd daarvoor al eerder ter verantwoording geroepen. De demonstranten, veelal met Oekraïense vlag, scandeerden „shame on you“ en hielden spandoeken op tegen Gergievs steun aan de Russische inval in Oekraïne. Gergiev verruift het LSO volgend jaar voor München. (NRC)

FOTO ROBIN UTRECHT

Louis Andriessen

Treffend ongemakkelijk is de erotische climax waarin de incestueuze relatie met Nils vader wordt uitgelicht. Maar ondanks de inzet van de immer intense Zavalloni komt het monodrama traag op gang en blijft het palet monochroom.

Ook de filmmuziek *Life* blijft te onuitgesproken. Wel memorabel is de bijzondere bewerking van Casella's *Pupazzetti*, waar dronken akkoorden dansen op een pompende beat: Andriessen als Hollandse Siostakovitsj.

Hoe mild hij de laatste decennia is geworden, bleek uit het genadeloze sleutelwerk *Hokerius* uit 1976. Hier staan twee groepen in tribale competitie tegenover elkaar, en worden korte motieven heen en weer gemept als in een squashwedstrijd met granieten ballen. In de uitvoering van Nieuw Amsterdam Peil werd de hardcore Andriessen' zekerrecht gedaan.

In tien kleine verjaardagswerkes van oud-leerlingen kreeg Andriessen een koelke van eigen deeg. Richard Ayres componeerde aandoenlijk absurdistisch muziektheater met confetti, Yannis Kyriakides en bleek stotterend strijke, Daniël Matej een Ironisch duet tussen piccolo en trombone, en Derek Bemel modderiggepruttel voor drie basblazers.

Floris Don

Klassiek

Thomas Quasthoff (vertelbarton) e.a. in Johannes Brahms. Die schöne Magelone. Gehoord: 10/5 De Doelen Rotterdam.

Ook de vertelstem van Thomas Quasthoff is volkleuren en nuances

Zaterdag werd in de Rotterdamse Doelen een hele dag Brahms gezongen door zangstudenten, deelnemers aan een masterclass en zelfs publiek bij een meezingconcert. Elij Ameling vergeleek Brahmsopnamen van beroemde zangers. De Brahmsdag van de Vrienden van het Lied, die de actuele liedcultuur van het Songfestival aan zich voorbij lieren gaan, culmineerde in een eminente uitvoering van de cyclus *Die schöne Magelone* met bariton Thomas Quasthoff als verteller.

Quasthoff, in 1959 geboren met ernstige arwilingen aan armen en benen als gevolg van de thalidomide die zijn moeder gebruikte tijdens haar zwangerschap, nam in 2012 wegens gezondheidsproblemen afscheid van het podium. In vier decennia had hij een wereldcarrière gemaakt met zijn fenomenale stem en enorme presence, die zijn handicap verre overstralen. Hij geeft les aan een conservatorium in Berlijn. Nu was Quasthoff weer een uur en drie kwartier op het podium in Brahms' *Die schöne Magelone* (1861-69). De bariton Michael Voile, begeleid door pianist Helmuth Deutsch, zong de vijftien contrastrijke liederen over de liefde tussen de innom middeleeuwen. *Bariton an de woort*